

[Undervisningsministeren.]

Det ærede medlem kom ind på honorarerne ved højskolen for legemsøvelser og pegede på det efter hans mening urimelige i, at denne højskole — jeg kan godt sige lærerhøjskole, for det er den jo dog — ikke med hensyn til betalingen til lærerne er sidestillet med den anden store lærerhøjskole, vi har, Danmarks Lærerhøjskole. Jeg forstod på det ærede medlems bemærkninger, at han var bekendt med, at undervisningsministeriet havde vist forståelse for, at undervisningen i legemsøvelser må anses for lige så nødvendig og betydningsfuld for læreruddannelsen som undervisningen i andre fag. Jeg tror, det vil være forståeligt for tinget, at jeg ikke her ønsker at uddybe, hvorfor undervisningsministeriet ikke har kunnet trænge igennem med denne opfattelse, men da emnet nu er rejst, synes jeg, der kan være grund til ganske sagligt og uden nogen art af polemik at pege på nogle af de betragtninger, der har bidraget til, at undervisningsministeriet har ment at måtte støtte denne opfattelse.

Jeg kan indskyde, at den almindelige betragtning angående gymnastik, som jeg husker fra min egen tidlige drengetid, var den, at det var en slags begyndende militæruddannelse, hvortil man brugte gamle sergenter. I hvert fald i den latinskole, jeg har kendskab til, hørte gymnastik ikke til de fag, man ligefrem agtede højest. Jeg nævner denne gamle historiske kendsgerning, som de fleste vil erindre fra deres barndom, for netop at understrege, at det er en fuldkommen antikveret opfattelse, og jeg synes, at når man endelig er kommet så vidt, at man sætter gymnastikken ved siden af alle andre fag og erkender dens store betydning, så vil det være naturligt også at erkende nødvendigheden af, at undervisningen af lærere i dette fag bør sidestilles med undervisningen af lærere i andre fag, og jeg vil gerne nævne nogle punkter til støtte for denne betragtning.

Undervisningen i legemsøvelser har faktisk gennemgået en sådan udvikling både videnskabeligt og pædagogisk, at undervisningen og uddannelsen af lærere, både hvad det praktiske og teoretiske angår, står fuldt på højde med undervisningen i andre fag.

Højskolen for legemsøvelser giver ligesom lærerhøjskolen en uddannelse, som bygger videre på den almindelige seminarieuddannelse, og er altså dermed en fortsat uddannelse. Den almindelige seminarieuddannelse er nok elementær, men den har dog taget 4 år og må derfor siges at være af

et sådant volumen, at det, man arbejder med på disse lærerhøjskoler, er en virkelig fortsat uddannelse. Med andre ord, undervisningen er ikke mere elementær.

Højskolen for legemsøvelser uddanner desuden foruden de unge lærere universitetsstuderende, nemlig de studerende, der har gymnastik som hovedfag eller som bifag ved skoleembedseksamen. Endelig kan man nævne, at undervisningen på højskolen for legemsøvelser afslutter med en eksamen, der for de universitetsstuderende indgår som et led i deres embedseksamen.

Endvidere kan man også gøre den betragtning gældende, at det vil være lidt urimeligt at lade den praktiske del af arbejdet ved denne uddannelse trække selve betalingssatsen ned for hele denne form for undervisning, idet man yderligere kan støtte sig til sagkundskaben, som hævder, at de praktiske timer kræver større forberedelse end de teoretiske.

Alle disse betragtninger har jeg gerne villet fremføre overfor det ærede medlem, som deraf vil forstå, at den sag, som han har fremført, ligger undervisningsministeriet på hjerte, og at man ikke er blind for, at der i øjeblikket består en ulighed.

Jeg tror, jeg hermed har besvaret de vigtigste af de spørgsmål, som er blevet rettet til undervisningsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Gustav Pedersen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til finansudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Folketingsmand Svend Jørgensen har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

Hvormed begrundes justitsministeren afslaget på et andragende om indbringelse for højesteret og fri proces vedrørende en færdselssag, hvis afgørelse formentlig har principiel betydning?

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. november, kl. 13 med følgende dagsorden: